

Dag Daniš: Heger a Nad' zavádzajú.

Protiraketová obrana Slovenska kríva. 7 dní v kocke

- CZ24 News | 18. listopadu 2022

V rubrike 7 dní v kocke Dag Daniš komentuje hlavné témy týždňa. Dnes o falošnom poplachu v NATO po raketovom incidente v Poľsku, o slabinách Slovenska pri ochrane vzdušného priestoru, o progresívnych oligarchoch v komunálnej politike a o veľkom morálnom víťazstve Novaka Djokoviča.

1. Rakety v Poľsku a alarm v NATO

Raketový incident, ktorý v utorok zabil dvoch ľudí v Poľsku, postavil na nohy NATO aj slovenskú vládu. A dokonca aj facebookovú „Políciu SR“, ktorá sa, ako to má v dobrom zvyku, opäť pomiatla.

V priebehu pár hodín sa totiž ukázalo, že v Poľsku nevybuchla ruská raketa, ale ukrajinská. Čo je, priznajme si, drobný rozdiel.

NATO sa od začiatku správalo racionálne a zdržanlivo. To isté platilo o západných médiách. Tentoraz neboli hystericky protiruské. Pôvodné správy Zelenského, ako „ruské rakety zasiahli Poľsko“, rýchlo opravili. Podľa agentúry AP mohlo ísť o jednu z protivzdušných rakiet ukrajinskej armády, ktoré boli nasadené proti ruskému raketovému útoku.

Fotografie potvrdili, že malo ísť o raketu systému S-300, ktorý Ukrajinci používajú ako protiraketový štít (jeden systém S-300 s desiatkami rakiet dodalo Ukrajine aj Slovensko).

Aliancia aj Spojené štáty od stredy tlmia vášne a opakujú dve veci: že incident treba vyšetriť bez unáhlených záverov a že NATO nemá záujem vstúpiť do priamej vojny s Ruskom. Je to pochopiteľné. Západ nechce riskovať svetovú vojnu a jadrovú prestrelku v Európe.

Alarm v NATO sa riešil a vyriešil maximálne opatrne. Bez zbytočných siláckych rečí. Nápadom Zelenského na mimoriadny samit NATO s účasťou Ukrajiny sa nikto vážnejšie nezaoberal. Stoltenberg dokonca v stredu pre BBC povedal, že v istej fáze sa konflikt pravdepodobne skončí za rokovacím stolom. Americký prezident zas verejne spochybnil Zelenského, ktorý vyhlásil, že raketa v Poľsku „nebola ukrajinská“.

Opačný prístup predviedli domorodí aktivisti z „Polície SR“. V čase, keď neboli známe nijaké oficiálne závery a keď poľské úrady vyzývali médiá, aby nešírili neoverené správy, slovenská polícia informovala, že „išlo o ruské rakety“. A vynadala tým, ktorí údajný ruský útok na Poľsko spochybnili. Polícia tým vlastne šírila dezinformácie, keďže agentúra AP, na ktorú sa odvolala, svoje správy rýchlo korigovala.

Zároveň šírila aj hystériu – teda presne to, čo lídri NATO aj Spojených štátov odmietali...

Neskôr policajná stránka uviedla nové informácie agentúry AP (tie o ukrajinskej rakete v Poľsku), no so sériou emotívnych jednostranných komentárov, ktorým chýbal akýkoľvek vecný rozmer.

Takto to dopadne, keď to „Polícia SR“ – oficiálna stránka polície – preháňa so zväzáckym nasadením.

V šírení zmätočných správ a strachu polícia prekonala aj bulvárne médiá. Stalo sa to v mimoriadne

citlivej vojenskej téme, pri ktorej by sme od úradov očakávali skôr rozvahu. Nie lacné trollovanie na Facebooku.

Podobne ako polícia reagoval aj Juraj Krúpa, poslanec a tieňový minister obrany SaS. Poponáhlal sa informovať, že „Rusko zaútočilo na členskú krajinu NATO“. Následne dumal, čo by mali v rámci odvety urobiť Poľsko a Aliancia.

Dobrou správou je, že väčšina médií sa na rozdiel od folkloristov z „Polície SR“ a SaS správala o niečo zodpovednejšie. O preverovaní raketového incidentu médiá informovali pomerne korektne.

Možno aj preto, že nasledovali vzor západných agentúr, ktoré chladili horúce hlavy ukrajinských lídrov a ich kolegov z východu Európy.

2. Heger a Nad' v pozore

Rakety na poľskom území postavili na nohy aj Hegera, Naďa a Káčera. A zároveň odhalili slabiny národnej obrany, hlavne protivzdušnej.

Premiér a ministri tvrdia, že slovenské aj medzinárodné systémy sú v plnej pohotovosti a Slovensko vraj „má zabezpečený vzdušný priestor tak ako nikdy predtým“.

Táto téza sedí, lenže opačne, ako by sme si želali.

Slovensko malo donedávna (v čase mieru) dva vlastné piliere vzdušnej obrany – bojové letectvo a systém raketovej obrany S-300. Dnes, v čase hrozieb, nemáme ani jeden, ani druhý...

Raketový systém S-300 sme po naliehaní Spojených štátov darovali Ukrajine. Odvtedy nemáme v národnej výzbroji nijakú protiraketovú obranu. Dočasnou náhradou boli zapožičané systémy Patriot vo vlastníctve a pod velením spojencov (jeden z nich už Slovensko opustil v októbri).

Podobný osud ako S-300 mali bojové lietadlá, stíhačky mig. Aj o ne prejavila záujem Ukrajina. Slovensko ich vyradilo z národnej výzbroje. Ochranu slovenského vzdušného priestoru prevzali na základe zmluvy Česi a Poliaci.

Nadovi treba uznať, že oba „prenajaté“ systémy, letectvo aj Patriots, na Slovensku zatiaľ fungujú. Problém je len v tom, že nie sú v slovenskom vlastníctve a pod slovenským velením. V čase vojenských rizík sú európski spojenci pod tlakom, aby svoje sily presúvali buď k sebe domov, alebo do strategicky dôležitých oblastí. Napríklad do Poľska či do Rumunska. Jednoducho: rozsah nasadenia spojencov na slovenskom území nevieme priamo ovplyvniť. Môžeme sa len spoliehať na to, že nás obetavo podržia.

Presnejšie: musíme sa na to spoliehať, keďže národná obrana dnes nedokáže zabezpečiť ani len čiastočnú ochranu vzdušného priestoru vlastnými silami.

V tomto je Slovensko naozaj unikátne. Nikto zo západných susedov Ukrajiny dnes nie je v takom rozsahu odzbrojený a závislý od cudzej pomoci ako Slovensko.

3. Kusý v cele

V stredu NAKA zadržala starostu bratislavského Nového mesta a neúspešného kandidáta na primátora Rudolfa Kusého. Je podozrivý z korupcie.

Názov akcie NAKA – Development – naznačuje, že asi ide o staršie kauzy. Starosta Kusý vraj podľa

viacerých médií brzdil projekty developerov, aby následne „zvýšil svoju cenu“.

NAKA však možno neostane len pri starých kauzách. Kusý je najnovšie podozrivý aj z pochybného financovania kampane na primátora. Predseda KDH priznal, že strana jeho kampaň neplatila z vlastných peňazí, ale z darov utajených sponzorov, ktoré boli diskkrétne viazané na podporu Kusého.

Zvláštne je, že jedným z utajených sponzorov Kusého bol Hrubý z Esetu. Prispel sumou 25-tisíc eur. Zvláštne je to preto, lebo Hrubého najbližší spoločník Grund zas prispel rovnakou sumou Vallovi. Spoločníci Esetu financovali kampaň oboch hlavným rivalom. Tučné sumy dostali aj progresívci, aj Kusý.

Pri podpore Kusého pritom išlo o utajené dary. Zakrylo ich KDH.

Tlak vyšetrovateľov na Kusého môže priniesť zaujímavé „vedľajšie produkty“. Napríklad informácie o nie celkom čistých aktivitách spoločníka Esetu Hrubého.

Nebol by to prvý prípad, keď by sa zakladatelia Esetu vyfarbili ako oligarchovia s tvrdými obchodno-politickými praktikami. Dvojica Hrubý – Grund sa v boji o luxusný hotel Carlton pohybovala v šedej zóne. Podľa podnikateľa Mikurčíka sa údajne Hrubý a Grund v právnej bitke o hotel uchádzali o „služby“ Mariana Kočnera, Zoroslava Kollára a bodorovcov. Ukazujú na to aj správy z Kočnerovej komunikácie cez aplikáciu Threema či stretnutie Kočnera (alebo Zoroslava Kollára) s Hrubým.

A ukazuje na to aj staršia nadpráca polície, ktorá za éry bôdorovcov v expresne rýchлом tempe zariadila stíhanie Mikurčíka. Teda vybavenie trestného oznámenia spoločníkov Esetu Hrubého a Grunda.

Špeciálny prokurátor Dušan Kováčik potom mimoriadne rýchlo podal obžalobu. Svoju prvú a jedinú obžalobu... A spoločníkov Esetu informoval, že vec s Mikurčíkom je vybavená.

Ak tá istá dvojica z Esetu (Hrubý, Grund) financuje na dve strany oboch hlavných rivalov o post primátora, zaslúžilo by si to hlbšiu pozornosť. A nielen mediálnu.

4. Víťazstvo Djokoviča

Prehľad môžeme zakončiť dobrými správami. Novak Djokovič dostal víza a bude môcť hrať na Australian Open. V starej kauze Djokoviča pritom nešlo o tenis, ale výlučne o politiku. Konkrétne o očkovaciu politiku. Prehodnotenie jeho prípadu je veľké víťazstvo morálky a zdravého rozumu nad plošnou očkovacou šikanou (dnes už prekonanou).

Januárová deportácia Djokoviča z Austrálie patrila medzi vrcholy zvráteností, ktoré priniesla pandemická hystéria.

Čitateľ, ktorý prípad sledoval, si asi pamätá, že Djokovič síce splnil podmienky a pricestoval do Austrálie legálne (dve expertné komisie mu uznali nárok na výnimku, keďže prekonal covid), no nakoniec aj tak narazil. Dôvod: časť verejnosti a vlády bola pobúrená, že neposlúchol authority a nedal sa zaočkovať. Djokovič sa hneď na mieste odvolal. Austrálsky sudca rozhodol, že neporušil nijaké pravidlá, ničím sa neprevinil a jeho víza sú platné. Nepomohlo. Po súde zakročilo ministerstvo vnútra, ktoré mu politickým rozhodnutím zakázalo vstup a vykázalo ho z krajiny. Vraj pre možné ohrozovanie verejného poriadku.

Na strane Djokoviča bola v tom čase veľká časť vedcov aj lekárov. Nátlak na očkovanie mladých športovcov, ktorí navyše prekonali covid a boli prirodzene imunizovaní, považovali za absurdný. V januári už predsa bolo notoricky známe (aspoň tým rozumnejším), že covid ohrozuje prevažne

seniorov a že plošné očkovanie nedokáže zabrániť infekcii ani šíreniu vírusu. Medicínske ani epidemiologické dôvody pre očkovanie mladších ľudí vo veku Djokoviča neexistovali.

Lenže práve na začiatku januára vrcholili politické kampane na plošnú očkovaciu povinnosť (nielen v Austrálii, na Slovensku povinné sezónne očkovanie požadovala prezidentka Čaputová). Väčšinu médií pobúrilo, že Djokovič sa opovážil odmietnuť nátlak na očkovanie. A ešte viac ich pobúrilo, že expertné komisie mu priznali výnimku. Austrálska vláda bola pod tlakom, aby zakročila. Stalo sa. Špeciálny turnaj pre očkovaných tenistov potom vyhral Nadal.

Ešte v ten istý mesiac, koncom januára 2022, sa program plošného očkovania zrútil. Antoni Fauci, hlava pandemickej politiky v Spojených štátoch, musel priznať, že plošné očkovanie nevedie k potlačeniu infekcie ani ku kolektívnej imunite a vakcíny by mali byť prioritne určené seniorom a obéznyim ľuďom (ohrozeným skupinám, ktorým pomáha zmierniť ochorenie).

Po zmene kurzu v Spojených štátoch sa dominovým efektom rozpadla očkovacia politika vo väčšine západných krajín. Lekári si presadili zrušenie povinného očkovania zdravotníkov. Začali otvorenejšie hovoriť o tom, že frekventované „boostery“ môžu preťažiť imunitu alebo vyvolať nežiaduce účinky (vrátane neurologických porúch) a radili pribrzdiť. A politické authority... Politické authority mlčali. Kampane na nové vakcíny sa vyplí.

Ani prudká zmena kurzu a vytriezvenie z experimentov bioinžinierov však Djokovičovi veľmi nepomohli. Koncom leta nemohol štartovať na US Open. Lebo stále nebol zaočkovaný, ako kázali staré absurdné pravidlá. A dlho netušil, či mu authority láskavo dovoľia ďalší pokus v Austrálii. Nakoniec sa to vrátilo do normálneho stavu.

Na Djokovičovi je sympatické, že sa dokázal vzbúriť proti nezmyselnému tlaku na očkovanie aj za cenu obetovania zvyšku tenisovej kariéry. A nehral sa pri tom na rebela ani revolucionára. Naopak, trpezlivo a s pokorou opakoval, že nechce vstupovať do politických sporov o vakcíny a ide mu len o to, aby sa rešpektovalo jeho osobné rozhodnutie (a jeho doklad o opakovanom prekonaní infekcie a protilátkach proti covidu).

Djokovič v tomto zápase preukázal to isté, čo na kurtoch: silu, česť a pokoru.

A nemalou mierou prispel k tomu, že segregáčna politika covid pasov a hlúpych priepustiek na slobodu končí tam, kam patrí. Na skládke odpadu a omylov.

AUTOR: Dag Daniš

ZDROJ: standard.sk